

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123419808/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Halsen paa Jørgen og trak ham baglængs ind til sig. Der stod hun saa med ham i Armene; og han følte hendes Aande komme i hurtige, glødende Strømme ned over hans Ansigt, dybt, dybt inde fra Brystet, som han mærkede bølge. Han lukkede Øjnene, og alle hans Tanker fløj bort, tyst som Fugle i Natten, og hans Sanser blev én Strøm, som slog vuggende om ham.

Men saa slap hun pludselig og bad om Kniven og gik langsomt ud mellem Buskene.

Han fulgte ikke. Han stod og saa efter hende, sløv og lammet, med en Fornæmelse, som var der faldet en tung Gren ned foran ham og havde knust noget. Og han blev der oppe ved Gærdet, til han hørte dem raabe hans Navn nede fra Huset.

Vognen holdt for Døren. De skulde køre.

Da han kom ud af den lukkede Nøddegang, stod Emma Poulsen midt paa Græsplænen og stak en Rose i Aages Knaphul, og Thor laa og strakte sig i Græsset. Aage kaldte Jørgen hen til dem, og Jørgen gik nølende ind paa Plænen. Emma Poulsen blev staaende og pillede ved Rosen og saa ikke paa Jørgen. Saa tog hun en Reseda og satte hos Rosen. Jørgen havde stillet sig lidt fra dem og gnubbede Thor med Stokken. Aage smaaulo ned til Emmas Fingre; men ingen af dem sagde noget.

Saa blev hun tilsidst færdig med Aage og satte langsomt en hvid Knop i sit eget Bryst. Og laa længe paa Knæ ved Beddet og rejste sig sent med en Reseda, som hun rakte Jørgen uden at se paa ham.

— De skal vel ogsaa have en, sagde hun som i Forbigaaende, og løb ind i Spisestuen.

Hun var ikke ude ved Vognen, da de kørte.

Jørgen sad sløv og stirrede ud over de aftenstille Marker.

Langt nede dampede en Eng.
